

Uloga roditelja u pisanju domaće zadaće

Mundler, Lea

Master's thesis / Diplomski rad

2020

Degree Grantor / Ustanova koja je dodijelila akademski / stručni stupanj: **University of Zagreb, Faculty of Teacher Education / Sveučilište u Zagrebu, Učiteljski fakultet**

Permanent link / Trajna poveznica: <https://um.nsk.hr/um:nbn:hr:147:517882>

Rights / Prava: [In copyright](#)/[Zaštićeno autorskim pravom.](#)

Download date / Datum preuzimanja: **2024-09-01**

Repository / Repozitorij:

[University of Zagreb Faculty of Teacher Education - Digital repository](#)

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
UČITELJSKI FAKULTET
ODSJEK ZA UČITELJSKE STUDIJE
ČAKOVEC

DIPLOMSKI RAD

Ime i prezime pristupnika: Lea Munđer

Tema diplomskog rada: Uloga roditelja u pisanju domaće zadaće

Mentor: Doc.dr.sc. Tomislav Topolovčan

Varaždin, lipanj 2020.

SADRŽAJ

SAŽETAK	1
SUMMARY	2
UVOD	3
1. DOMAĆA ZADAĆA	4
1.1. DEFINIRANJE DOMAĆE ZADAĆE	4
1.2. FUNKCIJA DOMAĆE ZADAĆE	4
1.3. VRSTE DOMAĆE ZADAĆE	6
1.4. OCJENJIVANJE DOMAĆE ZADAĆE	6
2. SUBJEKTI ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA	8
2.1. PRAVA I OBVEZE SUBJEKATA ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA	8
2.1.1. PRAVA I OBVEZE UČENIKA	8
2.1.2. PRAVA I OBVEZE UČITELJA	10
2.1.3. PRAVA I OBVEZE RODITELJA	10
2.2. SURADNJA SUBJEKATA ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA	11
3. NASTAVA NA DALJINU	13
3.1. IZVOĐENJE NASTAVE NA DALJINU (RAZREDNA NASTAVA)	13
3.3. ZADOVOLJSTVO NASTAVOM NA DALJINU	15
4. DOSADAŠNJA ISTRAŽIVANJA NA TEMU UKLJUČIVANJA RODITELJA U PROCES RJEŠAVANJA DOMAĆE ZADAĆE	17
5. METODOLOGIJA	20
5.1. CILJ ISTRAŽIVANJA	20
5.2. PROBLEMI	20
5.3. UZORAK ISPITANIKA	22
5.4. INSTRUMENTI	24
5.5. POSTUPAK	24

6. REZULTATI.....	25
6. RASPRAVA	43
7. ZAKLJUČAK	45
LITERATURA.....	46
PRILOZI	49
KRATKA BIOGRAFSKA BILJEŠKA	55
IZJAVA O SAMOSTALNOJ IZRADI RADA	56

SAŽETAK

U ovom je diplomskom radu definirana domaća zadaća i njezina funkcija. Navedene su vrste domaće zadaće te je prikazano kako se domaća zadaća može ocjenjivati. Kao sudionici u pripremanju i pisanju domaće zadaće prepoznati su svi subjekti odgojno-obrazovnog procesa (učenici, učitelji i roditelji). Svaki od subjekata u pisanju domaće zadaće ima ulogu, a cilj ovog diplomskog rada bio je istaknuti ulogu roditelja u pisanju domaće zadaće. Prilikom planiranja istraživanja, svijet je zadesila pandemija koronavirusa, pa je u istraživanje uključena domaća zadaća za vrijeme nastave na daljinu koja se provodila kao jedna od mjera sprečavanja širenja virusa. Rezultati istraživanja pokazali su da se ona promijenila tijekom izvođenja nastave na daljinu.

O ulozi roditelja u pisanju domaće zadaće najbolje je bilo ispitati njih same. Ispitanici (roditelji) su ispunjavali upitnik o domaćoj zadaći svoje djece. Ispitivano je koliko vremena dnevno provode pomažući djetetu pri pisanju domaće zadaće i na koji način to rade. Također, roditelji su ispitani o vlastitim kompetencijama i kompetencijama svoje djece kada je u pitanju služenje medijima u svrhu domaće zadaće te o samostalnosti svoje djece u pisanju domaće zadaće.

Rezultati su pokazali da velik broj učenika prilikom pisanja domaće zadaće treba pomoć roditelja, a vrsta pomoći koju onu pružaju se razlikuje. Postoje roditelji koji provode puno vremena uz dijete koje piše domaću zadaću, no postoje i oni koju u proces pisanja domaće zadaće nisu uključeni.

Istraživanje je potvrdilo veliku ulogu roditelja, kao subjekta odgojno-obrazovnog procesa, u procesu pisanja domaće zadaće.

Ključne riječi: domaća zadaća, roditelji, učenici, nastava na daljinu

SUMMARY

In this diploma thesis which is called *The role of Parents in Writing Homework*, homework and its function are defined. The types of homework are listed and it is shown how the homework can be graded. All subjects of the educational process (students, teachers and parents) were recognized as participants in the preparation and writing homework. Each of the subjects has a role in writing homework, and the aim of this thesis was to highlight the role of parents in writing homework. When planning the research, the world was hit by a coronavirus pandemic, so the research included homework during distance learning, which was carried out as one of the measures to prevent the spread of the virus. The results of the research showed that homework changed during distance (online) learning.

It was the best to examine the role of parents in writing homework by asking them about their children's homework. Respondents (parents) filled out a questionnaire about their children's homework. It was examined how much time they spend daily helping the child with homework and how they do it. Also, parents were asked about their own competencies and the competencies of their children when it comes to using the media for homework. They were also asked about the independence of their children in writing homework.

The results showed that a large number of students need parental help when writing homework, and the type of help they provide varies. There are parents who spend a lot of time with a child who writes homework, but there are also those who are not involved in the process of writing homework.

The research confirmed the great role of parents, as subjects of the educational process, in the process of writing homework.

Key words: homework, parents, students, distance (online) learning

UVOD

Domaća je zadaća važan dio nastavnog sata, pa nije čudno što je mnogima predmet istraživanja.

U domuću su zadaću uključeni svi subjekti procesa odgoja i obrazovanja (učenici, učitelji i roditelji). Učenicima razredne nastave domaća zadaća predstavlja veliku ulogu u učenju i ponavljanju. Ipak, ponekad im je potrebno vodstvo i pomoć oko pisanja domaće zadaće.

U današnje vrijeme slušamo kako su roditelji opterećeni domaćom zadaćom, možda čak i više od učenika. Često nemaju vremena za sebe tijekom dana, jer nakon što dođu s posla, pola dana provedu rješavajući domuću zadaću sa svojim djetetom. Roditelji se ponašaju kao da je domaća zadaća njihova, a ne učenikova.

Upravo zato, ovim je istraživanjem istražena uloga koju roditelji imaju u pisanju domaće zadaće. Koliko i kako roditelji pomažu svojoj djeci istraživalo se u ovom diplomskom radu.

Također, važno je promišljati o tome ima li domaća zadaća svrhu ako ju učenik nije samostalno riješio.

1. DOMAĆA ZADAĆA

Domaća je zadaća, ili bi barem trebala biti, sastavni dio svakog sata svakog obrazovnog predmeta, a može se zadati i iz odgojnih predmeta. Studenti Učiteljskog fakulteta u Čakovcu obvezni su zadati domaću zadaću prilikom izvođenja javnog sata. U slučaju da to zaborave, njihov se sat smatra nepotpunim i nerijetko se zbog toga mora ponovno izvesti. Time se već u obrazovanju učitelja naglašava važnost zadavanja domaće zadaće.

1.1. DEFINIRANJE DOMAĆE ZADAĆE

Cooper (1989) domaću zadaću definira kao zadatke koje učitelji zadaju učenicima i koji bi se trebali obavljati izvan nastave. Domaća su zadaća „sve aktivnosti koje se izvode izvan školskog rada, a proizlaze iz obaveze prema školi i pridonose ostvarivanju nastavnih zadataka“ (Poljak, 1990). Jelavić (2008) piše da je domaća zadaća samostalno učenje bez izravnog utjecaja i nadzora nastavnika.

Postoje mnogobrojne definicije kojima se domaća zadaća definira, a svima je zajedničko navođenje istih obilježja domaće zadaće. To su zadaci koje učenici rješavaju izvan škole, tj. dok ne traje nastava. Domaću bi zadaću trebali raditi učenici uz minimalnu pomoć roditelja, drugih ukućana, članova obitelji ili prijatelja.

1.2. FUNKCIJA DOMAĆE ZADAĆE

Različiti autori navode razne funkcije domaće zadaće, no svima je zajedničko shvaćanje domaće zadaće kao oblik ponavljanja i vježbanja naučenog te pripremanje za sljedeće nastavne jedinice. Pocek (2019) u diplomskom radu *Mišljenje učitelja osnovnog obrazovanja o domaćoj zadaći* navodi tumačenje funkcije ili svrhe domaće zadaće prema nekolicini autora.

„Jednom od svrha domaće zadaće može se izdvojiti poboljšanje komunikacije između učenika i roditelja (Cooper i sur., 2006). Prema Vatterott (2006), svrhovitost

domaće zadaće ogleda se u jednom od četiri segmenta, a koja su predučenje, provjera razumijevanja, vježba ili obrada. Predučenje se odnosi na proučavanje prethodno obrađene teme nastavnog sadržaja, a što učenike ujedno priprema za nadolazeće nastavne teme i satove. Ujedno učitelju služi za prepoznavanje predznanja, odnosno interesa učenika o određenoj temi. Provjera razumijevanja je najvrjedniji, ali najzanemareniji segment domaće zadaće. Putem provjere zadataka, koja obuhvaća učenikovo objašnjavanje postupka i dobivenog zaključka, učitelj dobiva uvid u učenikovo razumijevanje obrađenog sadržaja. Vježba se odnosi na vještine koje se stječu memoriziranjem u što se ubraja slovanje, tablica množenja i činjenice koje moraju biti zapamćene, a njome se postiže usvajanje istih. Kako bi domaća zadaća rezultirala pozitivnim ishodom, vježba mora biti provedena na pravilan način te podijeljena na nekoliko dijelova. Obrada domaće zadaće upotrebljava se u primjeni obrađenog sadržaja na situacije u stvarnom životu ili u novonastalim situacijama gdje učenici mogu koristiti već stečena znanja (Minke, 2017).“ (Pocek, 2019 prema Cooper i sur., 2006, Vatterott, 2006, Minke, 2017).

Osim obrazovne, jasno je da domaća zadaća ima snažnu odgojnu funkciju. Svakodnevnim dobivanjem i rješavanjem domaće zadaće učenici stječu naviku, rutinu, razvijaju odgovornost i osjećaj za izvršavanje obaveza. Upravo zbog toga, na Učiteljskom fakultetu u Čakovcu studente se poučava da je važno zadati domaću zadaću na svakom satu obrazovnog predmeta (Hrvatskog jezika, Matematike i Prirode i društva). Ipak, važno je imati na umu da domaća zadaća treba biti svrhovita, a ne zadana samo zato što se mora zadati.

Domaća je zadaća je kompleksna i ona uključuje više subjekata - učitelje, učenike i roditelje, ima različite svrhe poput poboljšanja postignuća i samoregulacije, uključuje zadatke različite kvalitete te utječe na organizaciju nastavnih satova. Može se koristiti kao diskusija, provjera i ocjenjivanje. (Trautwein i Köller, 2003, prema Pintarić, 2014, str. 1)

1.3. VRSTE DOMAĆE ZADAĆE

„Domaća zadaća može se kategorizirati prema: (a) broju zadaća; duljini zadataka i učestalosti kojom se dodjeljuje, (b) težini zadaća; lake, teške ili kombinacija jedne i druge, (c) svrsi zadaća; da li se domaća zadaća koristi ili ne koristi za nastavu, (d) vještinama; koje vještine su potrebne za dovršenje zadatka, (e) izboru učenika; je li domaća zadaća obavezna ili dobrovoljna, (f) roku završetka; dugi ili kratki zadatci, (g) stupnju individualizacije; je li zadatak individualizirani za pojedinog učenika ili je cijeli razred dobio isti zadatak, (h) društvenom kontekstu; kako je zadatak dovršen, samostalno ili s drugom osobom ili grupom ljudi“ (Cooper, 2007, str. 5).

Domaće se zadaće mogu klasificirati prema vrsti zadataka koje se u domaćoj zadaći nalaze. Česti zadaci koji se zadaju za domaću zadaću su zadaci kojima se vježba naučeno, zadaci kojima se ponavlja pred ispit znanja ili zadaci kojima se dovršava ono što se na nastavnom satu nije stiglo.

Nerijetko se učenicima kao oblik domaće zadaće zadaju i istraživački zadaci koji često uključuju korištenje različitih izvora i medija. Učenike se uključuje u projekte koji od njih traže dodatan rad od kuće. U takve su zadatke često uključeni roditelji, bez čije pomoći učenici ne bi mogli odraditi sve što se od njih traži.

1.4. OCJENJIVANJE DOMAĆE ZADAĆE

Ocjenjivanje je pridavanje brojčane ili opisne vrijednosti rezultatima praćenja i provjeravanja učenikovog rada prema sastavnicama ocjenjivanja svakoga nastavnoga predmeta (Pravilnik o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi, NN 112/10).

Domaća je zadaća jedan od elemenata vrednovanja. Ona je sastavnica svakog nastavnog predmeta i temeljem toga treba biti ocjenjivana. Učitelj mora voditi evidenciju o domaćim zadaćama. Treba pratiti pišu li učenici redovito domaću zadaću i o tome voditi bilješke. Ako učenik ne napiše 3 domaće zadaće, učitelj je dužan obavijestiti roditelje o tome, a može mu dodijeliti i negativnu ocjenu. Ta se ocjena

piše u rubriku usmenog ocjenjivanja jer ne pisanjem domaće zadaće učenik odbija rad i suradnju. (Mattes, 2007).

2. SUBJEKTI ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA

Bognar i Matijević (2002) kao subjekte odgojno-obrazovnog procesa navode nastavnika, učenika i roditelja te naglašavaju kako se odgojno-obrazovni proces odvija zbog učenika. U svojoj *Didaktici* (2002) spominju kako učenika nitko ne može naučiti, već se on treba potruditi sam da nauči, međutim, pri učenju mu pomažu ostali subjekti odgojno-obrazovnog procesa. Nastavnik, učitelj, odgajatelj, profesor ili voditelj pomoću svojih znanja i vještina taj proces organiziraju, a u njemu sudjeluju i roditelji. „Roditelji svojim zapažanjima i primjedbama mogu znatno utjecati na vrednovanje odgojno-obrazovnog procesa jer oni imaju vrlo jasan uvid u učinak pojedinih oblika odgojno-obrazovnog djelovanja.“ (Bognar, Matijević, 2002)

Ipak, autori naglašavaju da se roditelji ne smiju niti osjećati niti shvaćati kao nastavnici kod kuće i forsirati učenike na dodatno učenje i zapažanje.

2.1. PRAVA I OBVEZE SUBJEKATA ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA

Svaki sudionik odgojno-obrazovnog procesa ima svoja prava i obveze na koje se može pozivati i koje je dužan ispunjavati.

2.1.1. PRAVA I OBVEZE UČENIKA

Učenici se često pozivaju na svoja prava, ponekad zaboravljajući na svoje obveze. Postoje jasno definirana prava i obveze, kojih bi se trebali pridržavati svi članovi odgojno-obrazovnog procesa, kako učenici, tako i oni koji te procese prolaze uz učenike. U *Priručniku za polaganje stručnog ispita pripravnika u osnovnim i srednjim školama* (Sekulić Erić, 2019) jasno su definirana prava i obveze učenika.

„Prava učenika su:

- pravo na obavještenost o svim pitanjima koja se na njega odnose;

- pravo na savjet i pomoć u rješavanju problema, a sukladno njegovom najboljem interesu;
- pravo na uvažavanje njegovog mišljenja;
- pravo na pomoć drugih učenika školske ustanove;
- pravo na pritužbu koju može predati učiteljima, ravnateljima u školskom odboru;
- pravo na sudjelovanje u radu vijeća učenika te u izradi i provedbi kućnog reda;
- pravo na predlaganje poboljšanja odgojno-obrazovnog procesa i odgojno-obrazovnog rada.

Obveze učenika su:

- pohađanje obveznog dijela programa i drugih oblika odgojno-obrazovnog rada koje je izabralo;
- pridržavanje pravila kućnog reda;
- ispunjavanje uputa učitelja, stručnih suradnika i ravnatelja te drugih radnika škole, a koje su u skladu s pravnim propisima i kućnim redom;
- čuvanje udžbenika i drugih obrazovnih i nastavnih sredstava.“ (Sekulić Erić, 2019, str. 90)

Prema Sekulić Erić (2019) , učenici su obvezni ispunjavati upute učitelja. Te se upute gotovo svakodnevno odnose, uz ostalo, na rješavanje domaće zadaće. Sekulić Erić navodi da u njezinom rješavanju učenici imaju pravo na savjet i pomoć, a upravo to često traže od svojih roditelja i drugih članova obitelji poput starije braće. Pri tome se valja pozvati i na drugi dio tog prava, a to je da savjet i pomoć trebaju biti u najboljem interesu učenika. Roditelji bi prilikom pomaganja pri pisanju domaće zadaće trebali imati na umu da je zaista bitno pomoći djetetu da razumije i shvati ono iz čega traži pomoć, tj. da u interesu učenika nikako nije da mu roditelj napiše domaću zadaću kako bi dobio što bolju ocjenu i pri tome potrošio što manje vremena te uložio što manje truda. Naravno da postoje situacije u kojima obitelj nema vremena i želi djetetu što prije pomoći oko domaće zadaće i tako mu bez puno objašnjavanja napiše domaću zadaću koje dijete nije shvatilo. Vjerujem da su se s time susreli svi učenici i roditelji, no poželjno je da takve situacije budu iznimke i događaju se kada zaista ne postoji drugo rješenje u tom trenutku.

2.1.2. PRAVA I OBVEZE UČITELJA

„Tijekom praćenja učenikova razvoja učitelj/nastavnik u rubriku u imeniku upisuje samo ona zapažanja koja su učitelju/nastavniku u praćenju učenika uočljiva, učeniku i roditelju razumljiva te koja učitelju/nastavniku mogu pomoći u konačnome ocjenjivanju uspjeha u nastavnome predmetu, odnosno odgojno-obrazovnome području.“ (Sekulić Erić, 2019, str. 256)

S obzirom na to da je domaća zadaća važan dio nastavnog procesa, učitelj ju je dužan pratiti, provjeravati te ponekad ocjenjivati. Učenicima je potrebno dati povratnu informaciju o točnosti riješene domaće zadaće. Ako se domaća zadaća zada, važno je da se i provjeri. Tako učenik dobiva povratnu informaciju o točnosti, a time nagrađuje svoj trud. Kada se domaća zadaća ne bi provjeravala, učenici bi vjerojatno izgubili interes za rješavanjem. Dakle, domaća zadaća ima smisla jedino onda kada se na sljedećem nastavnom satu i provjeri.

Već je navedeno da se domaće zadaće nekad ocjenjuju. Sekulić Erić (2019) navodi kako je učitelj ili nastavnik svaku ocjenu dužan javno priopćiti i obrazložiti učeniku te ocjenu upisati u imenik u odjeljak koji je za to odgovarajući.

2.1.3. PRAVA I OBVEZE RODITELJA

Mnoge su obveze roditelja kao subjekta odgojno-obrazovnog procesa. U nižim su razredima njihove obveze nešto veće, učestalije i zahtjevnije jer je djetetu na početku školovanja potrebna pomoć i vodstvo. Roditelji imaju posebnu ulogu u pisanju domaće zadaće, što je ujedno i njihova najveća pomoć koju gotovo svakodnevno pružaju, ili bi barem trebali pružati, svome djetetu. Jedna od obveza roditelja koju navodi Sekulić Erić (2019) je brinuti se da učenik redovito izvršava obveze. Dakle, roditelj je dužan provjeriti je li njegovo dijete dobilo domaću zadaću i uputiti ga na nježno rješavanje te na kraju provjeriti. Naravno, neki roditelji domaćoj zadaći predaju puno više pažnje i vremena, pa sa svojim djetetom cijelo vrijeme rješavaju domaću zadaću. Upravo je to koliko i kako pomažu u rješavanju domaće zadaće predmet istraživanja ovog diplomskog rada.

2.2. SURADNJA SUBJEKATA ODGOJNO-OBRAZOVNOG PROCESA

Smatram da odgojno-obrazovni proces postaje kvalitetniji kada subjekti koji ga čine međusobno surađuju. Učenici, učitelji i roditelji već su spomenuti kao subjekti odgojno-obrazovnog procesa. Kako bi odgojno-obrazovni proces bio kvalitetan, treba postojati komunikacija jednog subjekta s preostala dva. Zamislimo da je kvalitetan odgojno-obrazovni proces trokut. Trokut treba imati svoje točke, tj. vrhove te stranice. Subjekti odgojno obrazovnog procesa neka predstavljaju vrhove trokuta. Trokut ne postoji ako nacrtamo samo točke koje predstavljaju vrhove. On može nastati tek kada se između svake točke naprave stranice trokuta. Jednako tako, kvalitetan odgojno obrazovni proces može se razviti sa suradnjom između svih njegovih sudionika, tj. subjekata. Prikazat ću to slikom (Slika 1).

Slika 1: Kvalitetan odgojno-obrazovni proces

Cantner i Hausner (2002) spominju domaću zadaću kao vezu između roditelja i djetetova školovanja. Domaća se zadaća može smatrati vrstom komunikacije između subjekata odgojno-obrazovnog procesa. U prvom razredu osnovne škole, učenici često domaću zadaću zapisuju u posebne bilježnice, informativke, koje roditelji

pregledavaju kod kuće. Od učenika koji su tek krenuli u osnovnu školu ne može se očekivati da imaju razvijenu odgovornost za pamćenjem i provjeravanjem onoga što se u školi radilo. Zato je važno da u to uvid imaju roditelji. Pomažući pri pisanju domaće zadaće, roditelji postaju i ostaju upućeni u nastavne sadržaje koji se u školi uče, a jednako tako, kroz rješavanje domaće zadaće mogu uvidjeti jesu li njihova djeca razumjela i zapamtila ono što su učila. Prilikom pomaganja oko domaće zadaće, roditelji mogu pratiti djetetov napredak. Velika su očekivanja od roditelja. Od njih se traži da strpljivo nadziru i podržavaju djetetovo učenje kako bi dijete do kraja naučilo i napisalo zadaću, te da motiviraju dijete za pisanje domaće zadaće (Jurčić, Klasnić, 2014). U imeniku ne postoji posebna rubrika za domaće zadaće, pa se ocjene iz njih uglavnom pišu u rubriku usmenog ispitivanja ili zalaganja učenika.

3. NASTAVA NA DALJINU

Godine 2020. svijet je poharala pandemija koronavirusa (COVID-19). Virus je u kasnu zimu stigao i u Republiku Hrvatsku. Kako bi se usporilo i konačno zaustavilo njegovo širenje, Stožer civilne zaštite Republike Hrvatske donio je niz mjera kojih se građani trebaju pridržavati. Među prvim je mjerama bilo zatvaranje svih odgojno-obrazovnih ustanova. Brzom reakcijom ministarstva, u kratkom je vremenu organizirano izvođenje nastave na daljinu.

Ministarstvo znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske 11. je ožujka 2020. godine uputilo sve škole na pripreme aktivnosti vezane uz organizaciju nastave na daljinu uz pomoć informacijsko-komunikacijske tehnologije.

Dana 14. ožujka 2020. godine održan je virtualni sastanak u virtualnoj učionici na kojem su sudjelovali ravnatelji osnovnih i srednjih škola te ministrica prof. dr. sc. Blaženka Divjak. Ubrzo nakon toga, 16. ožujka 2020. godine, krenulo je izvođenje nastave na daljinu.

3.1. IZVOĐENJE NASTAVE NA DALJINU (RAZREDNA NASTAVA)

Ministrica Divjak, u ime Ministarstva znanosti i obrazovanja, objavila je prve upute za izvođenje nastave na daljinu prema kojima je, u suradnji s Hrvatskom radiotelevizijom, na 3. programu organizirana nastava za učenike razredne nastave prema kurikulumima i nastavnim programima, svaki dan u određenom terminu. Termini su bili sljedeći:

Razred	Termin
1. razred	OŠ 8 - 10 h
2. razred	OŠ 10 - 12.30 h
3. razred	OŠ 13 - 16 h
4. razred	OŠ 16 - 19 h

Slika 2: Raspored emitiranja nastave na daljinu na 3. programu HRT-a

Škola na trećem bilo je ime programa koji je prikazivao izvođenje nastave. Taj je obrazovni program bio organiziran tako da su učenici kod kuće trebali gledati televiziju u odedenom vremenu, po određenom rasporedu. Na programu se za svaki razred prikazivao skraćeni sadržaj iz nekolicine predmeta svaki dan. Tako su, primjerice, u 2 sata učenici 1. razreda obradili Hrvatski jezik, Matematiku, Prirodu i društvo te Likovnu kulturu. Nastavu koju su učenici gledali predavale su odabrane učiteljice. Nastavi Tjelesne i zdravstvene kulture pridružili su se poznati i uspješni sportaši koji su vježbanjem poticali učenike da isto rade kod kuće.

Od 25. svibnja učenici su ponovno počeli pohađati svoje škole, uz poštivanje određenih propisanih mjera.

3.2. PREDNOSTI I NEDOSTACI NASTAVE NA DALJINU

Na žalost, mnogi smatraju da je nastava na daljinu imala više mana i nedostataka nego prednosti. Ministrica Divjak bila je zadovoljna izvođenjem nastave na daljinu, no većina učitelja i roditelja koje sam kontaktirala s time se nije slagala.

Osobno smatram da je glavni promašaj nastave na daljinu bio prikazivanje obrazovnih sadržaja na televiziji. Svaki je učitelj obvezan kreirati nastavu prema planu i programu ili kurikulumu, no sami biraju kada će koje sadržaje obrađivati tijekom školske godine. Sadržaji koji su planom i programom ili kurikulumom propisani obrađuju se prema godišnjim i mjesečnim planovima svakog učitelja. Uzimajući to u obzir, logično je da su sadržaje koji su bili prikazivani kao obavezni sadržaji koje učenici moraju pratiti svaki dan u nekim razredima već odavno bili obrađeni, a u nekim se nisu mogli obraditi jer učenici nemaju nikakvog predznanja o njima. Onim učenicima koji su te sadržaje već naučili, gledanje satova obrade na televiziji moglo je biti vrlo dosadno, iako im je vjerojatno služilo za ponavljanje. U većem su problemu bili učenici koji nisu mogli pratiti i savladati prikazivane sadržaje zbog premalo predznanja o njima.

Upravo zbog toga, neki su se učitelji odlučili dati uputu roditeljima i učenicima da nisu obvezni gledati *Školu a trećem*. Neki su se učitelji sami snimali, slali učenicima obrazovne sadržaje koje su za njih pripremili, slali im zadatke koje trebaju izvršavati i slično. Na taj su se način potrudili obraditi sadržaje koje su planirali u svojim godišnjim i mjesečnim nastavnim planovima.

Izvođenje nastave na daljinu bilo je izazovno za učitelje, no učenici su također imali više posla. Svojim su učiteljima trebali slati fotografije odrađenih zadataka ili čak zadatke raditi na računalima ili tabletima. Mnogo ih se tek tada prvi put susrelo s korištenjem tehnologije u te svrhe, pa su trebali veliku pomoć roditelja. Veliki su problemi nastajali kada se neki roditelji također nisu znali služiti takvom vrstom tehnologije i programa. Osim toga, važno je imati na umu da nisu svi bili u mogućnosti koristiti tu tehnologiju, no morali su se nekako snaći.

Unatoč svim problemima i manama nastave na daljinu, neki su učenici, a i roditelji, bili oduševljeni idejom da učenik uz vlastitog kreveta može pratiti nastavu na daljinu. Neki se nisu trebali rano buditi, spremati za školu i putovati. Učenicima je nastava na daljinu poslužila kao vrsta odmora i praznika. Kakav stav o domaćoj zadaći tijekom nastave na daljinu roditelji imaju pokazat će se u istraživanju koje je provedeno u svrhu ovog diplomskog rada.

3.3. ZADOVOLJSTVO NASTAVOM NA DALJINU

U svakom intervjuu za televiziju, ministrica Divjak poručila je kako je zadovoljna izvedbom nastave na daljinu. Ipak, neslužbeno doznajem kako su učitelji i roditelji njome razočarani. Imali su mnogo više posla, a učenici nisu savladali poučavane sadržaje na željenoj razini.

Na internetskoj stranici Ministarstva znanosti i obrazovanja Republike Hrvatske objavljeni su rezultati provedenog upitnika. Zaključak *Upitnika o izvođenju nastave na daljinu u periodu od 16.3.2020. do 2.4.2020.* glasi:

„Upitnik je proveden u virtualnim predmetnim učionicama i bio je namijenjen učiteljima i nastavnicima. Upitnik je bio otvoren do četvrtka 2.travnja, a odgovorilo je ukupno 4139 učitelja i nastavnika. Uzorak je prigodan što za posljedicu ima određena ograničenja u interpretaciji. Međutim, cilj je bio procijeniti koliko su učitelji i nastavnici spremni za nastavu na daljinu te na što staviti naglasak u podršci u sljedećih mjesec dana (tijekom mjeseca travnja). Dobra je vijest da su gotovo svi učitelji i nastavnici (95%) u potpunosti ili uglavnom zadovoljni kako izvode nastavu na daljinu, a 93% njih je zadovoljno ili uglavnom zadovoljno opremom kojom raspolažu u

izvođenju nastave na daljinu. Čak 93% učitelja i nastavnika smatra da su se snašli bolje nego što su očekivali prije početka izvođenja nastave na daljinu. Velika većina (90%) misli da se i njihovi učenici dobro ili uglavnom dobro snalaze u nastavi na daljinu. Mišljenja oko toga jesu li učenici aktivniji u nastavi na daljinu nego što su bili u školi su podijeljena i 58% smatra da su aktivniji u školi, a 42% da su aktivniji na nastavi na daljinu. To je važno područje na kojem treba raditi i davati čim više zadataka koji će biti motivirajući za učenike. Stoga je MZO dao uputu da u svim predmetima počevši od razredne nastave do završnih razreda srednjih škola treba dati ocjenu iz aktivnosti i ocjenu iz složenijeg zadataka. Velika većina, njih 87% smatra da je potpora koju im daju CARNet i MZO dobra. Ipak treba uzeti u obzir da oko 13% onih koji su nezadovoljni tom potporom tako da će se detaljnije obraditi i njihovi komentari na to pitanje. Na kraju sudionici su mogli izabrati tri (3) potpore koje očekuju u travnju 2020. Najviše sudionika, koji su odgovorili na to pitanje, njih 95% je tražilo Upute/edukaciju o metodama vrednovanja u nastavi na daljinu tako da je opravdan prioritet MZO da se takve upute pripreme i objave. Dan nakon zatvaranja upitnika, u petak 3.travnja MZO je objavio Upute o vrednovanju i ocjenjivanju tijekom nastave na daljinu, a MZO će biti na raspolaganju za dodatna pitanja i pojašnjenja koja će objavljivati na mrežnim stranicama. 9 Nadalje, 45% učitelja i nastavnika traži još više videolekcija tako da će se isporuka videolekcija nastaviti i u narednom periodu. Treće mjesto je zauzela podrška u vidu specijaliziranih programa za nastavu na daljinu, a prvi korak prema tome je zbirka od 25 programa u Dodatku B Uputa za vrednovanje i ocjenjivanje, a koji su otvoreni za upotrebu. U virtualnim učionicama održat će se i dodatne edukacije na tu temu. Svaki treći nastavnik traži i više uputa i edukacija o radu s učenicima s teškoćama, a otprilike slični udio je onih koji žele i dodatne upute i edukaciju o metodama rada u nastavi na daljinu. Iako u svakoj školi postoje stručni suradnici koji mogu pomoći u prilagodbi rada učenicima s teškoćama potrebna je i dodatna edukacija o toj temi, kao i temi metoda rada u nastavi na daljinu. Ističemo i suradnju s Edukacijsko-rehabilitacijskim fakultetom Sveučilišta u Zagrebu na toj temi o čemu ćemo kontinuirano obavještavati. Na kraju, treba posebnu brigu posvetiti i dobrobiti samih učitelja, nastavnika, stručnih suradnika i ravnatelja u školama tako da moramo osiguravati sve bolje načine međusobne podrške, ali i potpore na razini škole, osnivača, MZO i nadležnih agencija.“. (Ministarstvo znanosti i obrazovanja, 2020)

4. DOSADAŠNJA ISTRAŽIVANJA NA TEMU UKLJUČIVANJA RODITELJA U PROCES RJEŠAVANJA DOMAĆE ZADAĆE

Obrazovanje je, kao i pitanje domaće zadaće, na meti istraživanja već dugi niz godina. Iako je tako, još uvijek predstavlja predmet istraživanja mnogim autorima. Zadnjih godina mnogi učitelji diplomiraju s temom domaće zadaće. Uglavnom se o domaćoj zadaći ispituju učenici ili učitelji, a u Hrvatskoj je malo onih koji su u svoje istraživanje uključili utjecaj roditelja. S obzirom na to da roditelji, posebice u razrednoj nastavi, imaju veliku ulogu u rješavanju domaće zadaće, tema ovog diplomskog rada uloga je roditelja u pisanju domaće zadaće.

Mnogi roditelji, učitelji i ostali suradnici u školama vjeruju da roditeljevo uključivanje u proces domaće zadaće i pomaganje u njezinu rješavanju imaju važan učinak na postignuće učenika u daljnjem obrazovanju i postignućima. (Epstein, 1986; Hoover-Dempsey, Bassler, Burow, 1995; Trautwein, Niggli, Schnyder, Lüdtke, 2009)

Stjepan Sokol (2005), ravnatelj osnovne škole Vijenac u Osijeku, proveo je istraživanje u koje su uključeni učenici, učitelji i roditelji. Ispitivala se svrha domaće zadaće, a ispitanici su rješavali anketni upitnik. Ukupan su uzorak činila 217 ispitanika od kojih se nastojalo saznati iz kojih se predmeta i koliko često zadaju domaće zadaće, zbog čega se one zadaju, koliko je vremena potrebno za njihovo rješavanje, kakve su težine zadaci koji čine domaću zadaću, kolika je samostalnost učenika u njihovu rješavanju, pomažu li one u utvrđivanju nastavnih sadržaja te što anketirani predlažu u vezi domaćih zadaća. Istraživanje je pokazalo da svi učitelji razredne nastave zadaju domaću zadaću, a najčešće se zadaća zadaje iz Hrvatskog jezika i Matematike. Većina učitelja redovito zadaje domaću zadaću, a učenici ju redovito pišu i za to im je potrebno 20-ak minuta. Istraživanje je pokazalo da je najčešće domaća zadaća jednostavna za rješavanje, no ponekad pravi problem. Najviše učenika domaću zadaću rješava uz povremenu pomoć, najčešće majke. Velika se većina učenika slaže da domaća zadaća pomaže u utvrđivanju nastavnih sadržaja. Ono što je zanimljivo su prijedlozi ispitanika. Većina učitelja razredne nastave predlaže da zadaci ne budu jednake težine za sve učenike, dok 20-ak posto učenika predlaže da domaćih zadaća ne bi trebalo biti. „Kao dodatne prijedloge roditelji su istaknuli da domaće zadaće učitelji zadaju onima

koji žele više, da ih bude manje u tjednu i da su manje zahtjevne za rješavanje, da pogrešno napisanu zadaću učenik napiše kao ispravak uz pomoć učitelja, a dio njih želi da sve ostane kao i do sada. Učenici žele da domaća zadaća ne bude svaki dan, najviše jednom tjedno, da se pojasne zadatci na nastavnom satu; da je nema vikendom.“ (Sokol, 2005)

Godine 2012. Sokol i Vrbošić (2013) provode istraživanje s istim anketnim upitnikom kao i kod istraživanja objavljenog 2005. godine. Također su ispitivali učenike, učitelje i roditelje kojih je bilo ukupno 176. Istraživanje je pokazalo da učitelji zadaju manje domaće zadaće te da su učenici rasterećeni. Najviše pomoći oko domaće zadaće učenici ponovno dobivaju od majke.

Dumont, Trautwein, Nagy i Nagengast (2014) istraživali su prediktore kvalitete uključivanja roditelja u domaću zadaću i međusobnog odnosa kvalitete njihovog uključivanja u domaću zadaću s postignućem učenikova čitanja i akademskog funkcioniranja u čitalački intenzivnom predmetu (Njemački jezik). Roditelji koji su bili ispitani bili su roditelji učenika 5. i 7. razreda, a zanimljivo je da je otkriveno kako njihov socio-ekonomski status ne utječe na kvalitetu domaće zadaće. Isto su dokazali i Wild i Remy (2002) te Wild i Gerber (2007). Također, učenikovo akademsko funkcioniranje u 5. razredu ovisi o uključivanju roditelja u procese domaće zadaće u 7. razredu. Učenikovo nisko akademsko funkcioniranje u 5. razredu rezultira većim uključivanjem roditelja u pisanje domaće zadaće. Roditeljeva veća kontrola u 5. razredu rezultira boljim akademskim funkcioniranjem, tj. boljim uspjehom učenika u 7. razredu. (Dumont, Trautwein, Nagy, Nagengast, 2014)

Niggli, Trautwein, Schnyder, Liidtkke, i Neumann (2007) zaključili su da roditelji s nižim stupnjem obrazovanja pružaju manje potpore, a više kontroliraju ponašanje u kontekstu domaće zadaće.

Ipak, u nekim slučajevima uključivanje roditelja u domaću zadaću može imati negativne ishode. To se događa kada je roditeljevo pomaganje oko pisanja domaće zadaće neprimjereno dobi i razvojnom stupnju učenika. Tada ono zbunjuje dijete i daje

mu kriva očekivanja. Također, roditelji mogu u proces pomaganja oko domaće zadaće uključivati previše emocija, često negativnih, i na taj način kontrolirati ili uplašiti dijete. (H. Cooper i sur.,2000; Desimone, 1999; Hoover-Dempsey, Sandier, 1997; Ng, Kenney-Benson, Pomerantz, 2004; Pomerantz, Wang, Ng, 2005; Trautwein, Liidtkke, Schnyder, Niggli, 2006)

5. METODOLOGIJA

Metodologiju ovog diplomskog rada čini cilj istraživanja, problemi koji su prepoznati kao predmet istraživanja, uzorak ispitanika koji čine roditelji te upitnik koji je bio instrument istraživanja.

5.1. CILJ ISTRAŽIVANJA

Cilj ovo istraživanja bio je saznati koliku ulogu u pisanju domaće zadaće imaju roditelji učenika, tj. kolika je i kakva pomoć roditelja potrebna učenicima prilikom pisanja domaće zadaće, jesu li učenici i njihovi roditelji kompetentni i u mogućnosti, pomoću medija, istraživati i pronaći informacije koje su im potrebne za rješavanje istraživačkih zadataka. U vrijeme planiranja istraživanja dogodila se pandemija koronavirusa (COVID-19) i uvedena je nastava na daljinu, stoga je bilo poželjno saznati trebaju li učenici više pomoći od roditelja tijekom domaćih zadaća dok traje nastava na daljinu.

5.2. PROBLEMI

U skladu s ciljem koji je naveden, formirani su problemi koji su se ispitali.

Problem 1: Dobiva li učenik svaki dan domaću zadaću?

Problem 2: Koji roditelj češće pomaže učeniku pri pisanju domaće zadaće?

Problem 3: Rade li, i koliko često, roditelji istraživačke zadatke umjesto učenika?

Problem 4: Bi li roditelji voljeli da je njihovo dijete samostalnije u pisanju domaće zadaće?

Problem 5: Koliko su prosječno sati dnevno roditelji provodili pomažući svojem djetetu pri pisanju domaće zadaće prije nego što je uvedena nastava na daljinu, a koliko za vrijeme nastave na daljinu.

Problem 6: Na koji su način prije i tijekom nastave na daljinu roditelji pomagali svojem djetetu pri pisanju domaće zadaće?

Problem 7: U kojoj su mjeri učenici prije i tijekom uvođenja nastave na daljinu prilikom pisanja domaće zadaće informacije trebali pronaći pomoću medija? Slažu li se roditelji da su njihova djeca kompetentna služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće i u tome ne trebaju njihovu pomoć?

Problem 8: Znaju li roditelji uvijek pomoći i objasniti svojem djetetu domaću zadaću i jesu li roditelji kompetentni služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće svoga djeteta? U kojoj mjeri učenici dobivaju domaću zadaću koju niti roditelji ne znaju riješiti?

Problem 9: Smatraju li roditelji da bi njihova djeca bez problema napisala domaću zadaću kada im oni ne bi bili u mogućnosti pomoći?

Problem 10: U kojoj su mjeri učenici bili preopterećeni količinom domaće zadaće prije i tijekom uvođenja nastave na daljinu?

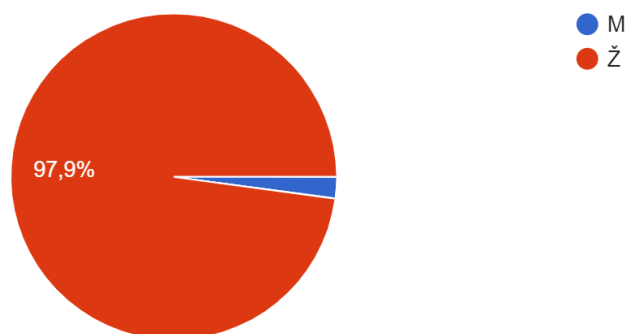
Problem 11: Je li učenicima bilo teško ispunjavati sve obaveze nastave na daljinu jer kod kuće nemaju svu potrebnu tehnologiju.

5.3. UZORAK ISPITANIKA

U provedenom istraživanju sudjelovao je 561 ispitanik (N=561). Uzorak ispitanika, koji je prikazan Grafom 1, sastojao se od roditelja čija djeca pohađaju razrednu nastavu. Od 561 ispitanika, 549 ispitanika (97,9 %) bile su žene, a samo 12 (2,1 %) muškarci, što već samo po sebi govori o tome koji je roditelj uključeniji u školske obaveze svoga djeteta.

1. Vaš spol:

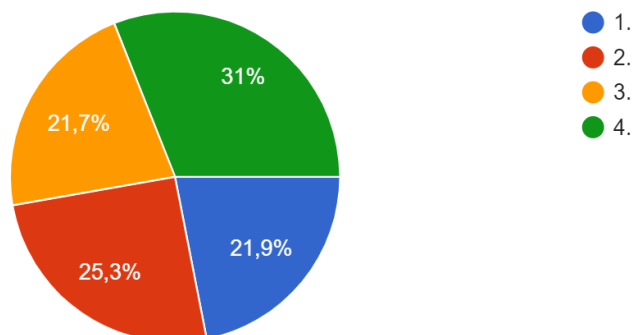
561 odgovor

Upitnik je ispunilo 123 (21,9 %) roditelja čiji učenici pohađaju 1. razred osnovne škole, 142 (25,3%) roditelja učenika 2. razreda osnovne škole, 122 (21,7 %) roditelja učenika 3. razreda osnovne škole i 174 (31 %) roditelja čija djeca pohađaju 4. razred osnovne škole. Taj je omjer prikazan Grafom 2.

3. Koji razred Vaše djetete pohađa?

561 odgovor

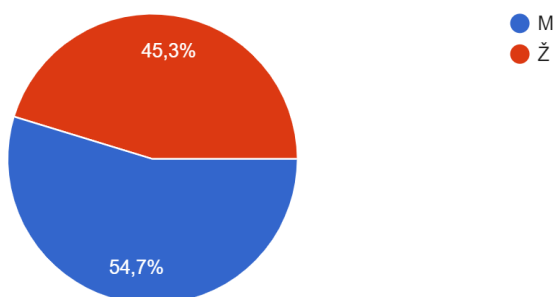

Graf 2: Razred koji učenici pohađaju

Svaki je roditelj upitnik ispunjavao za samo jedno dijete ili, ako ima više djece, mogao je upitnik ispuniti više puta, za svako dijete posebno. Roditelji su u upitniku odgovorili na pitanja i tvrdnje koje su se odnosile na 254 (45,3 %) djevojčice i 307 (54,7 %) dječaka.

2. Spol Vašeg djeteta:

561 odgovor

Graf 3: Spol djeteta

5.4. INSTRUMENTI

Za potrebe ovog istraživanja kreiran je upitnik (Prilog 1) koji se sastojao od 2 dijela. Prvi je dio obuhvaćao 11 pitanja pomoću kojih se odredio uzorak ispitanika te opće informacije vezane uz istraživanje teme. Na pitanja su ispitanici odgovarali tako da su odabrali jednu od ponuđenih opcija. Drugi dio upitnika sastojao se od 11 tvrdnji za koje su roditelji trebali označiti u kojoj se mjeri s njom slažu ili koliko navedena tvrdnja česta u njihovom slučaju. Ispitanici (roditelji) su neke tvrdnje procjenjivali tvrdnje na Likertovoj skali (1 – uopće se ne slažem, 2 – ne slažem se, 3 – ne mogu se odlučiti, 4 – slažem se, 5 – u potpunosti se slažem), a za neke su odabirali koliko se često događaju (1 – nikad, 2 – rijetko, 3 – ponekad, 4 – često, 5 – uvijek).

5.5. POSTUPAK

Istraživanje je provedeno u travnju, svibnju i lipnju 2020. godine. Učiteljice diljem Republike Hrvatske zamoljene su da online upitnik proslijede roditeljima svojih učenika koji su dalje sudjelovali u istraživanju. Prije ispunjavanja upitnika, ispitanici (roditelji) mogli su pročitati koja je svrha upitnika i cilj istraživanja. U pojedinim dijelovima upitnika nalazile su se upute koje su ispitanicima mogle pomoći za razumijevanje rješavanja tog dijela upitnika. Ispitanici su na svako pitanje mogli odabrati samo jedan od ponuđenih odgovora kojim su odgovorili na pitanje ili izrazili stav o navedenoj tvrdnji. Ispitanici su sudjelovanju u istraživanju i ispunjavanju online upitnika pristupili dobrovoljno i anonimno, a predviđeno vrijeme za ispunjavanje upitnika bilo je do 5 minuta.

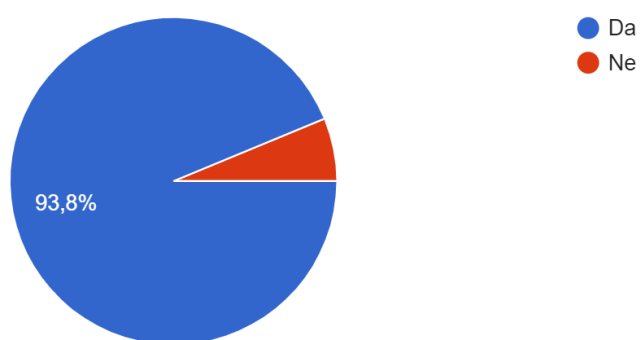
6. REZULTATI

Nakon obrade podataka rezultati za interpretiranje problema su sljedeći:

Problem 1: Dobiva li učenik svaki dan domaću zadaću?

4. Dobiva li Vaše dijete svaki dan domaću zadaću?

561 odgovor

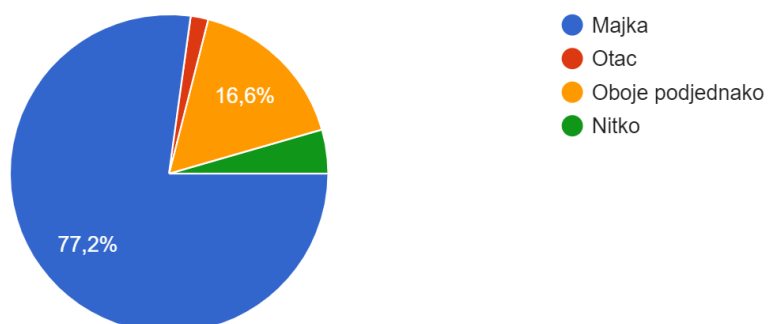
Graf 4: Dobiva li učenik svaki dan domaću zadaću?

U rezultati upitnika (Prilog 1) kojeg su ispunjavali roditelji pokazuju da 526 (93, 8 %) učenika svakodnevno dobiva domaću zadaću.

Problem 2: Koji roditelj češće pomaže učeniku pri pisanju domaće zadaće?

5. Koji roditelj Vašem djetetu češće pomaže u pisanju domaće zadaće?

561 odgovor

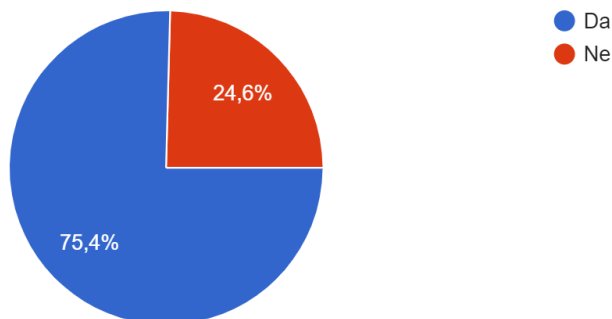
Graf 5: Koji roditelj češće pomaže učeniku u pisanju domaće zadaće?

Graf 5 prikazuje odgovore prikupljene u upitniku (Prilog 1). 433 (77,2 %) učenika pomoć u pisanju domaće zadaće dobiva od majke. Njih 10 (1,8 %) pomoć u pisanju domaće zadaće dobiva od oca, dok u 93 (16,6 %) slučajeva pomoć u pisanju domaće zadaće dolazi od oba roditelja podjednako. 25 (4,5 %) roditelja izjasnilo se da njihovom djetetu nitko od roditelja ne pomaže u pisanju domaće zadaće.

Problem 3: Rade li, i koliko često, roditelji istraživačke zadatke umjesto učenika?

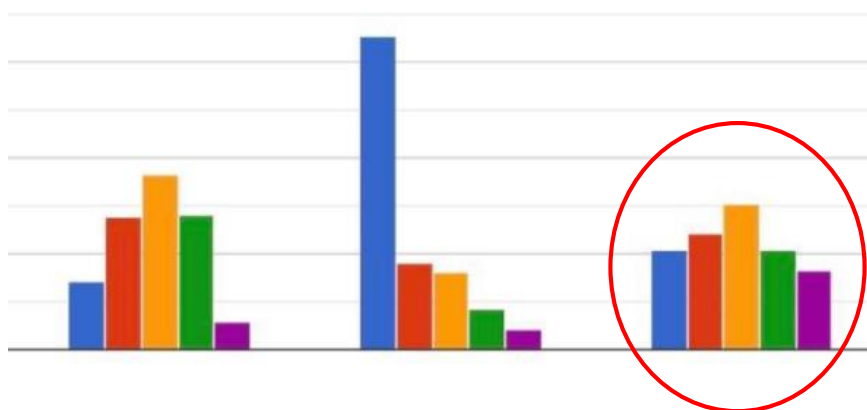
6. Smatrate li da istraživačke zadatke više rade roditelji nego učenici?

561 odgovor

Graf 6: Rade li roditelji istraživačke zadatke umjesto učenika?

Istraživanje i Graf 6 pokazuju da 423 (75,4 %) roditelja smatra kako oni rade istraživačke zadatke umjesto učenika. Kako bi to potvrdili, u zadnjem su pitanju upitnika (Prilog 1) roditelji upitani koliko često oni to rade umjesto svoje djece. 104 (18,5 %) roditelja kazalo je kako to ne radi nikad, 120 (21,3 %) ih to radi rijetko, 152 (27,1) ponekad, 103 (18,3 %) često i 82 (14,6) uvijek. Izgleda da ipak istraživačke zadatke svoje djece roditelji ne rade često. Ti su odgovori prikazani niže u Grafu 12.1.

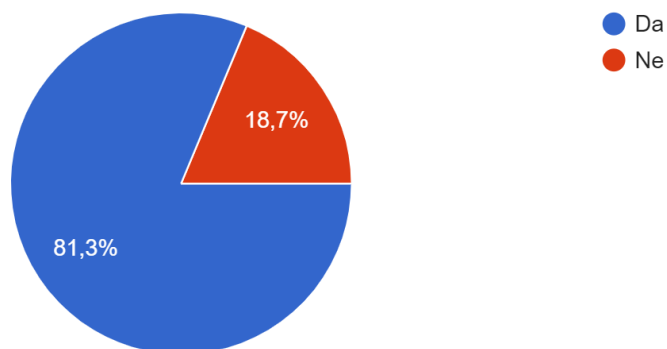

Graf 12.1.: Kad učenik za domaću zadaću dobije istražiti nešto pomoću medija, to radi roditelj, a ne učenik

Problem 4: Bi li roditelji voljeli da je njihovo dijete samostalnije u pisanju domaće zadaće?

7. Biste li voljeli da je Vaše dijete samostalnije u pisanju domaće zadaće?

561 odgovor

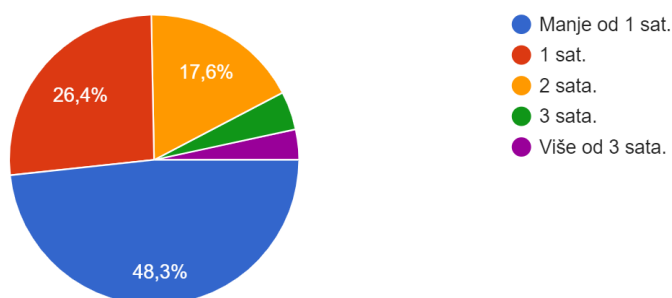
Graf 7: Želja roditelja da dijete bude samostalnije u pisanju domaće zadaće

U upitniku (Prilog 1) se čak 456 (81,3 %) roditelja izjasnilo da bi voljeli da je njihovo dijete samostalnije u pisanju domaće zadaće. Samo 105 (18,7 %) njih je zadovoljno samostalnošću svojeg djeteta u pisanju zadaće i ne bi voljeli da je ono samostalnije.

Problem 5: Koliko su prosječno sati dnevno roditelji provodili pomažući svojem djetetu pri pisanju domaće zadaće prije nego što je uvedena nastava na daljinu, a za vrijeme nastave na daljinu?

8. Koliko ste prosječno sati dnevno provodili pomažući svome djetetu pri pisanju domaće zadaće prije nego što je uvedena nastava na daljinu?

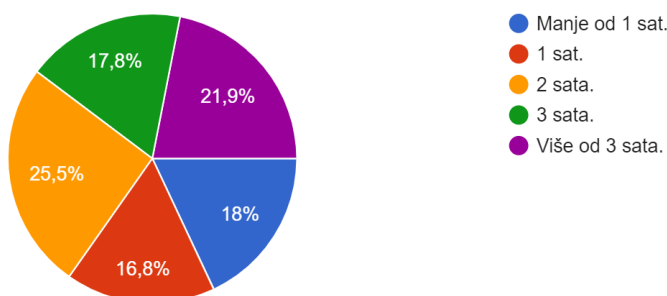
561 odgovor

Graf 8: Koliko su prosječno sati dnevno roditelji provodili pomažući svojem djetetu pri pisanju domaće zadaće prije nego što je uvedena nastava na daljinu

9. Koliko prosječno sati dnevno provedete pomažući svome djetetu pri pisanju domaće zadaće od kad je uvedena nastava na daljinu?

561 odgovor

Graf 9: Koliko prosječno sati dnevno su roditelji provodili pomažući svome djetetu pri pisanju domaće zadaće tijekom nastave na daljinu

Očekivano je ono što su pokazali rezultati istraživanja. Prije uvođenja nastave na daljinu 271 (48,3 %) roditelj svojem je djetetu pri pisanju domaće zadaće pomagao prosječno manje od 1 sat dnevno. Za vrijeme nastave na daljinu, taj se broj i više nego prepolovio. Smanjio se na 101 (18 %) roditelja.

Prije uvođenja nastave na daljinu, 148 (26,4 %) roditelja za pomaganje oko pisanja domaće zadaće izdvajali su prosječno 1 sat dnevno, dok se za vrijeme nastave na daljinu taj broj roditelja smanjio na 91 (16,8 %).

99 (17,6 %) roditelja prije nastave na daljinu provodilo je prosječno čak 2 sata pomažući svome djetetu pisati domaću zadaću. Očekivano je da je za vrijeme nastave na daljinu taj broj narastao. Tada su 143 (25,5 %) roditelja provodila prosječno 2 sata dnevno pomažući oko domaće zadaće. To je povećanje očekivano jer su svi oni koju su prije provodili manje vremena tada provodili i po 2 sata dnevno.

Malo je onih koji su prije uvođenja nastave na daljinu u pisanju domaće zadaće sa svojim djetetom provodili prosječno 3 sata dnevno. Takvih je roditelja bilo 24 (4,4 %), no za vrijeme nastave na daljinu, taj se broj također povećao na čak 100 (17,8 %) roditelja.

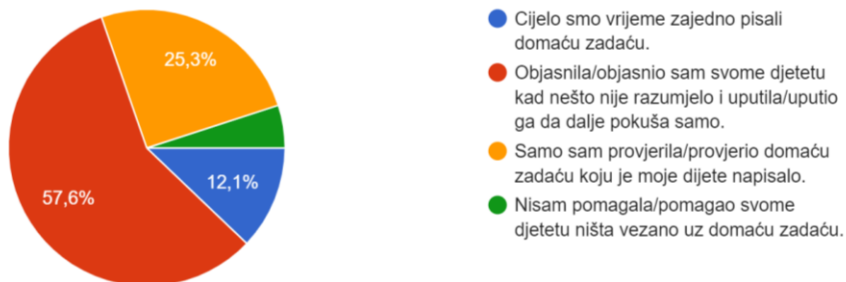
Iako je više od 3 sata pomaganja djetetu oko domaće zadaće zaista mnogo, prije uvođenja nastave na daljinu za tu se opciju izjasnilo 19 (3,4 %) roditelja. Naravno, očekivano je za vrijeme nastave na daljinu porastao broj roditelja koji su svojem djetetu za pomoć pri pisanju domaće zadaće potrebni više od 3 sata dnevno. Za vrijeme nastave na daljinu bilo ih je 123 (21,9 %).

Svi su navedeni omjeri rezultata vidljivi u Grafu 8 i Grafu 9.

Problem 6: Na koji su način prije i tijekom nastave na daljinu roditelji pomagali svojem djetetu pri pisanju domaće zadaće?

10. Kako ste prije uvođenja nastave na daljinu pomagali svome djetetu pri pisanju domaće zadaće?

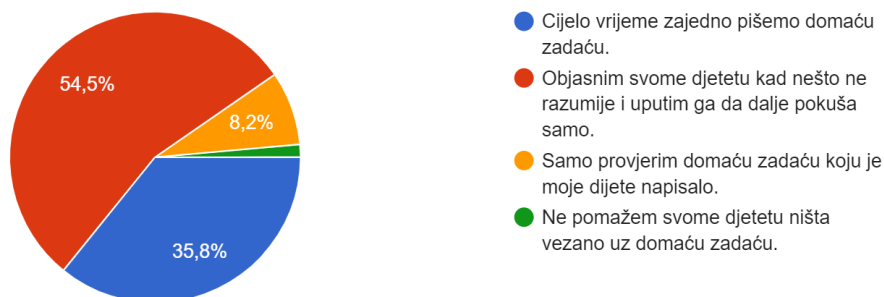
561 odgovor

Graf 10: Način na koji su roditelji pomagali svome djetetu pri pisanju domaće zadaće prije uvođenja nastave na daljinu

11. Kako pomažete svome djetetu pri pisanju domaće zadaće od kad je uvedena nastava na daljinu?

561 odgovor

Graf 11: Na koji su način roditelji pomagali svome djetetu pri pisanju domaće zadaće tijekom nastave na daljinu

Iz Grafa 10 i Grafa 11 vidljivo je da se za vrijeme nastave na daljinu promijenio način na koji roditelji pomažu svojoj djeci pri pisanju domaće zadaće.

Broj onih roditelja koji su prije uvođenja nastave na daljinu cijelo vrijeme sa svojim djetetom pisali domaću zadaću bio je prihvatljivo malen. Njih je bilo 68 (12,1 %). Taj

se broj znatno povećao za vrijeme nastave na daljinu i iznosio je 201 (35,8 %), što mnogo govori o izazovima s kojima su se učenici i njihovi roditelji neočekivano susreli.

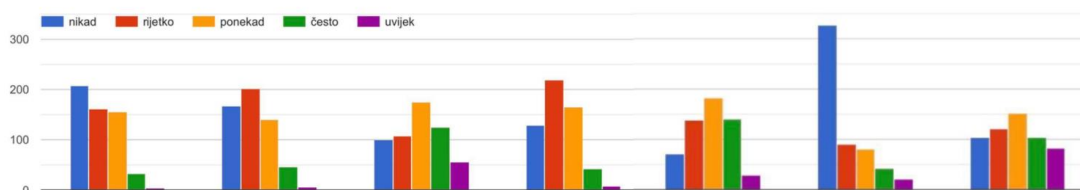
Broj roditelja koji svojem djetetu samo objasne domaću zadaću kada nešto ne razumije i uputi ga na daljnje samostalno rješavanje prije i tijekom nastave na daljinu bio je vrlo sličan. Prije je on iznosio 323 (57,6 %), a tijekom nastave na daljinu 306 (54,5 %).

Prije uvođenja nastave na daljinu, približno četvrtina, 142 (25,3 %), roditelja samo je provjeravala domaću zadaću koju je njihovo dijete napisalo. Kada je nastava na daljinu uvedena, taj se broj očekivano smanjio na 46 (8,2 %) roditelja.

Iako samo 28 (5%) roditelja prije uvođenja nastave na daljinu nije pomagalo svome djetetu ništa vezano uz domaću zadaću, broj takvih roditelja u vrijeme nastave na daljinu još se više smanjio. Iznosio je 8 (1,4 %).

Problem 7: U kojoj su mjeri učenici prije i tijekom uvođenja nastave na daljinu prilikom pisanja domaće zadaće informacije trebali pronaći pomoću medija? Slažu li se roditelji da su njihova djeca kompetentna služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće i u tome ne trebaju njihovu pomoć?

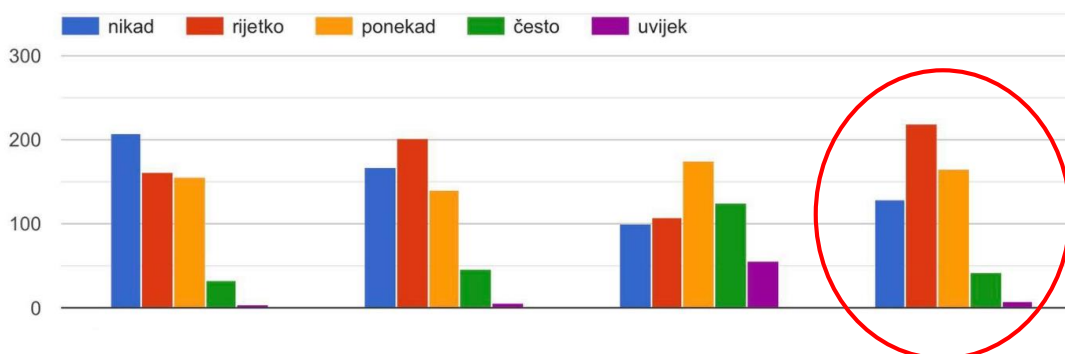
Kako bi se istražio taj problem, roditeljima su ponuđena 3 pitanja za koja su trebali odabrati jedan od ponuđenih odgovora ili procijeniti na skali.

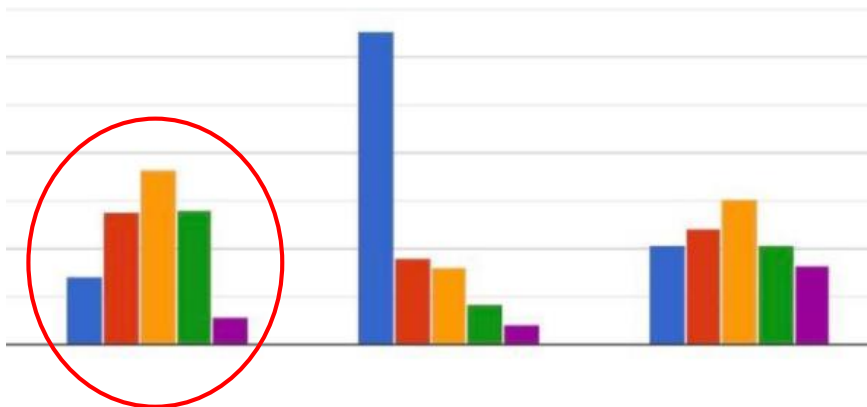
Graf 12: Procjene roditelja

Iz Grafa 12, u Grafu 12.2., izdvojeni su odgovori na pitanje 19. koje je glasilo: „Prije uvođenja nastave na daljinu, moje je dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije trebalo pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel).“

Na grafu 12.3. vidljivi su odgovori koji su se odnosili na nastavu na daljinu.

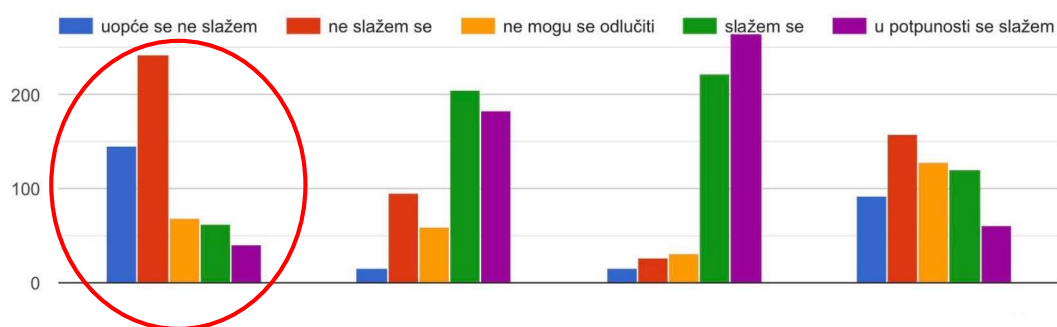
Graf 12.2.: Prije uvođenja nastave na daljinu, moje je dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije trebalo pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel)

Graf 12.3.: Pitanje 20. Nakon uvođenja nastave na daljinu, moje dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije treba pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel)

128 (22,8 %) roditelja izjasnilo se da njihovo dijete nikad prije uvođenja nastave na daljinu informacije za domaću zadaću nije trebalo pronaći pomoću medija. 218 (38,8 %) roditelja označilo je da su njihova djeca to trebala rijetko, 166 (29,5 %) ponekad, 42 (7,4 %) često i 7 (1,2%) uvijek. Kad je nastava na daljinu uvedena, te su se brojke promijenile. Tijekom nastave na daljinu, 71 (12,6 %) roditelj potvrdio je da njihovo dijete informacije za domaću zadaću nikada ne treba tražiti pomoću medija. Njih 139 (24,7 %) reklo je da treba rijetko, 182 (32,4 %) ponekad, 141 (25,1 %) često i 28 (5 %) uvijek. No, smatraju li roditelji da su njihova djeca za to kompetentna?

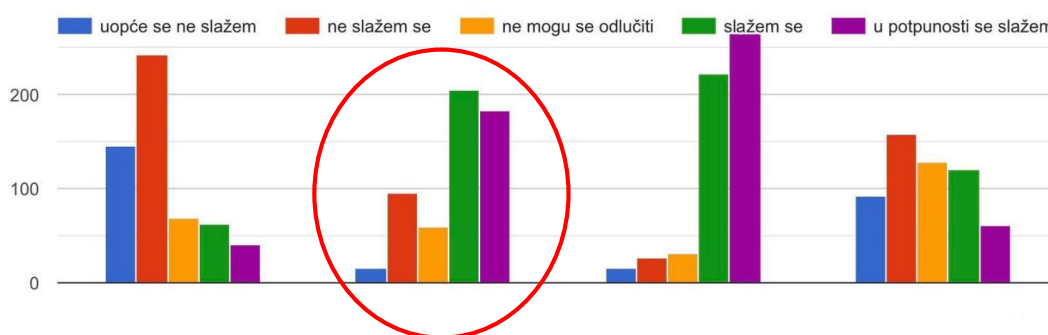
U upitniku (Prilog 1) postavljena je tvrdnja koja je glasila: Moje je dijete sposobno služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće i u tome NE TREBA POMOĆ roditelja. Graf 13 prikazuje da se 146 (26 %) roditelja s tom tvrdnjom uopće nije složilo, a 243 (43,3 %) roditelja nisu se složila. 69 (12,3 %) se roditelja nije moglo odlučiti slaže li se s tvrdnjom ili ne, a njih samo 63 (11,2 %) s tvrdnjom se složilo. Najmanje je bilo roditelja koji se s tvrdnjom u potpunosti složili, njih 40 (7,1 %). Iz toga se zaključuje da učenici nisu dovoljno kompetentni za traženje informacija pomoću medija, a od njih se to traži.

Graf 13: Učenik je kompetentan služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće i u tome NE TREBA POMOĆ roditelja

Problem 8: Znaju li roditelji uvijek pomoći i objasniti svojem djetetu domaću zadaću i jesu li roditelji kompetentni služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće svoga djeteta? U kojoj mjeri učenici dobivaju domaću zadaću koju niti roditelji ne znaju riješiti?

Ispitanicima (roditeljima) ponuđena je tvrdnja: Uvijek znam pomoći i objasniti svome djetetu domaću zadaću. Njihov je zadatak bio na Likertovoj skali procijeniti stupanj slaganja s tvrdnjom.

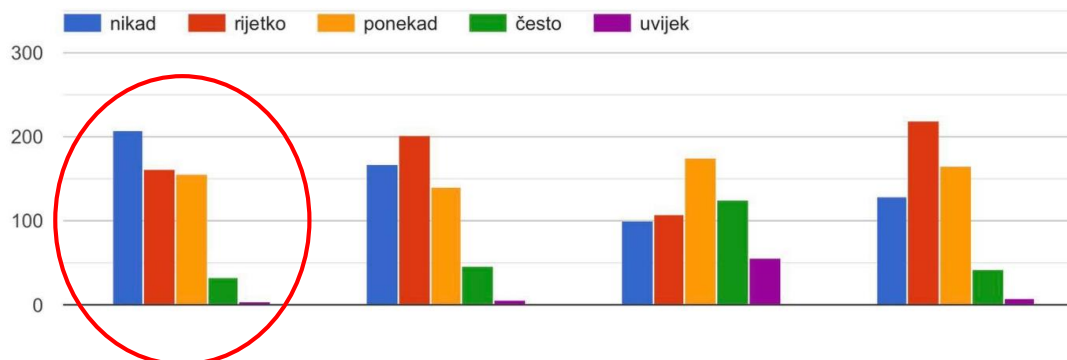
Graf 13.1.: Roditelji uvijek znaju pomoći i objasniti svome djetetu domaću zadaću

S navedenom se tvrdnjom, čiji su rezultati prikazani u Grafu 13.1., uopće nije slagalo 16 (2,8 %) roditelja, a njih 95 (16,9 %) nije se slagalo. Za slaganje ili neslaganje s tvrdnjom nije se moglo odlučiti 60 (10,7 %) roditelja. Srećom, većina je roditelja koji se s tvrdnjom slažu, njih 206 (36,7 %), i slažu u potpunosti, njih 184 (32,8 %).

S tvrdnjom „Sposoban/sposobna sam služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće svoga djeteta.“ Uopće se ne slaže 15 (2,6 %) roditelja, a 26 (4,6 %) njih se ne slaže. Neodlučan je 31 (5,5 %) roditelj, dok se s tvrdnjom slaže njih 223 (39,7 %). Najviše je onih koji se s tvrdnjom slažu u potpunosti – 266 (47,4 %).

Ipak, postoje domaće zadaće koje nekad ne znaju riješiti ni roditelji. Ispitanicima je ponuđena tvrdnja „Moje dijete dobiva domaću zadaću koju niti sam/sama ne znam riješiti.“ Kod 207 (36,9 %) roditelja to nikada nije slučaj, a kod njih 162 (28,8 %) se događa rijetko. 156 (27,8 %) učenika ponekad dobiva domaću zadaću koju niti roditelj ne zna riješiti. 33 (5,8 %) roditelja kaže da njihovo dijete često dobiva domaću zadaću

koju ni sami ne znaju riješiti. Na sreću, samo 3 (0,5 %) učenika uvijek dobivaju domaću zadaću koju njihovi roditelji ne znaju riješiti, iako je i taj broj zabrinjavajuć. Omjer navedenih tvrdnji može se vidjeti u grafu 12.4.

Graf 12.4.: Koliko često učenik dobiva domaću zadaću koji niti roditelj ne zna riješiti

Koliko se roditelji osjećaju kompetentnima u služenju medija za potrebe domaće zadaće svoga djeteta izjasnili su se rješavanjem upitnika (Prilog 1).

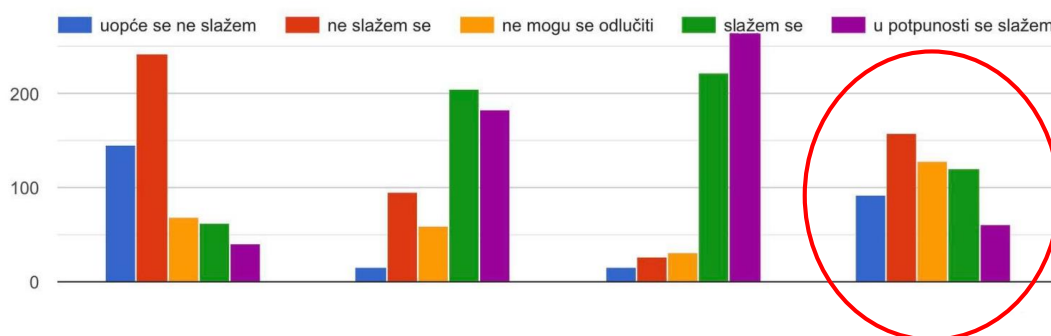
Graf 13.2.: Roditelji su kompetentni služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za djetetove zadaće

Iz grafa 13.2. može se vidjeti odnos slaganja s tvrdnjom „Sposoban/sposobna sam služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće svoga djeteta.“

15 (2,6 %) ispitanika se uopće ne slaže, a 26 (4,6 %) ih se ne slaže s tvrdnjom. 31 (5,5 %) ispitanik je neodlučan, dok se njih 223 (39,7 %) s tvrdnjom slaže i 266 (47,4 %) u potpunosti slaže.

Problem 9: Smatraju li roditelji da bi njihova djeca bez problema napisala domaću zadaću kada im oni ne bi bili u mogućnosti pomoći?

Roditeljima je ponuđeno da se u određenoj mjeri slože s tvrdnjom „Moje bi dijete bez problema napisalo domaću zadaću kad mu ne bih bio/ bila u mogućnosti pomoći.“

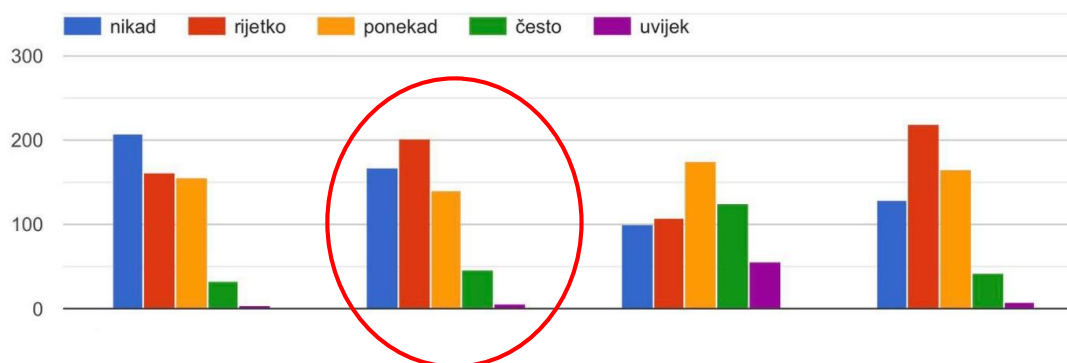

Graf 13.3.: Učenici bi bez problema napisali domaću zadaću kada im roditelji ne bi bili u mogućnosti pomoći

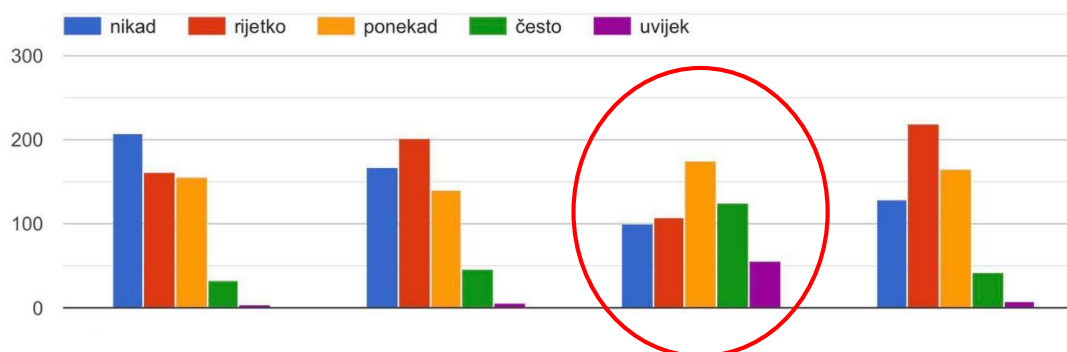
Iz grafa 13.3. vidljivo je da su se ispitanici (roditelji) s dosta malom razlikom opredijelili za slaganje s tvrdnjom. Njih 92 (16,3 %) uopće se ne slaže, a 158 (28,1 %) se ne slaže s tvrdnjom. 129 (22,9 %) roditelja ne može se odlučiti, dok se 121 (21,5 %) roditelj slaže s tvrdnjom s kojom se u potpunosti slaže 61 (10,8 %) roditelj.

Problem 10: U kojoj su mjeri učenici bili preopterećeni količinom domaće zadaće prije i tijekom uvođenja nastave na daljinu?

Kao što se iz prijašnjih problema da zaključiti, a Grafom 12.5. i Grafom 12.6. je prikazano, učenike je nastava na daljinu dodatno opteretila.

Graf 12.5.: Preopterećenost učenika količinom domaće zadaće prije nastave na daljinu

Graf 12.6.: Preopterećenost učenika količinom domaće zadaće tijekom nastave na daljinu

167 (29,7 %) roditelja tvrdi da nikada prije uvođenja nastave na daljinu njihova djeca nisu bila preopterećena količinom domaće zadaće. Njih 201 (35,8 %) tvrdi da je to bilo rijetko, a 140 (24,9%) smatra da je bilo ponekad. Samo 47 (8,3 %) roditelja izjasnilo se da su njihova djeca često preopterećena količinom zadaće, a 6 (1 %) roditelja navelo je da se to događa uvijek.

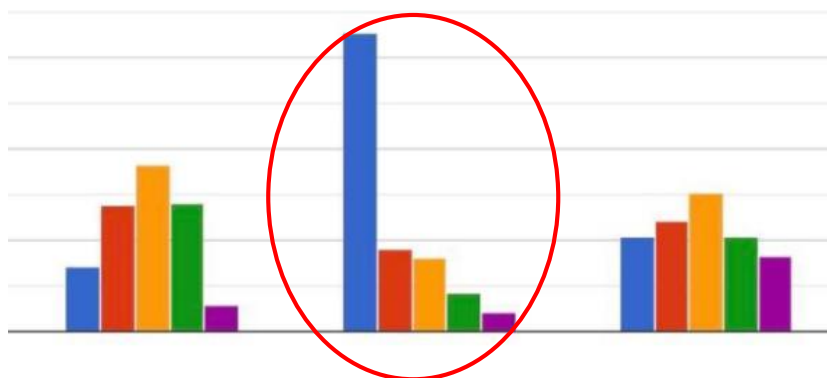
Tijekom nastave na daljinu, 100 (17,8 %) roditelja tvrdi da njihovo dijete nije nikad preopterećeno količinom domaće zadaće. 107 (19 %) roditelja se slaže da je to rijetko. Njih 174 (31 %) misli da su im djeca preopterećena količinom domaće zadaće ponekad

(tijekom nastave na daljinu), dok 124 (22,1 %) roditelja misli da je to često, a 56 (9,9 %) njih tvrdi da je to uvijek.

Problem 11: Je li učenicima bilo teško ispunjavati sve obaveze nastave na daljinu jer kod kuće nemaju svu potrebnu tehnologiju.

Taj je problem zaista velik. Unatoč tabletima koje su učenici dobili od škole, nekima je bilo teško ispunjavati sve obaveze. Neka kućanstva nemaju struju, a pogotovo ne pristup internetskoj vezi. To je samo jedan primjer problema na koji se moglo naići što se tiče tehničkih stvari. Roditeljima je ponuđena tvrdnja: „Mojem je djetetu teško ispunjavati sve obaveze nastave na daljinu jer kod kuće nema svu potrebnu tehnologiju (računalo/tablet/mobitel/Internet/pisač,...)“. Trebali su ispuniti koliko se često s navedenim problemom susreću.

326 (58,1 %) roditelja, srećom, tvrdi da se nikad ne susreću s tim problemom. 91 (16,2 %) roditelj smatra da je njegovom djetetu rijetko bilo teško ispunjavati obaveze nastave na daljinu zbog nedostatka tehnologije. 80 (14,2 %) roditelja tvrdi da je to bilo ponekad, a njih čak 42 (7,4 %) označava da su taj problem imali često. Iako postotak nije velik, svejedno, za 21. stoljeće poražavajuće je da 22 (3,9 %) roditelja tvrde kako su se s navedenim problemom tijekom nastave na daljinu susretali uvijek. To je prikazano Grafom 12.7.

Graf 12.7.: Tehnologija potrebna za ispunjavanje obaveza nastave na daljinu

6. RASPRAVA

Istraživanje je provedeno u svrhu ispitivanja uloge roditelja u pisanju domaće zadaće. Rezultati istraživanja pokazali su koliko su roditelji bitan faktor u pisanju domaće zadaće i kako bez njih učenici ne bi u potpunosti mogli obavljati svoje zadatke. Njihova je uloga u pisanju domaće zadaće nezamjenjiva.

Najviše ispitanika činile su žene, majke. To govori mnogo o njihovoj uključenosti u školovanje djeteta. S obzirom na to da su u velikoj većini majke ispunile anketni upitnik, zaključujem da učiteljice koje su upitnik slale roditeljima pretežito imale kontakte majki učenika. S time povezujem da je vjerojatno da majke dolaze na roditeljske sastanke i informacije i zato učiteljice kontaktiraju njih. U istraživanju je potvrđeno da od svih članova obitelji, majke najviše pomažu učenicima u rješavanju domaće zadaće.

Nije iznenađujuće da učenici svaki dan dobivaju zadaću, pogotovo nakon svega što se o važnosti domaće zadaće pisalo u ovom diplomskom radu. Ono što se ovim radom želi dokazati je to da učenici nisu dovoljno samostalni u pisanju domaće zadaće te da nisu kompetentni potražiti potrebne informacije izvan onoga što im je tijekom nastave prezentirano.

Istraživanje je pokazalo da mnogo učenika domaću zadaću rješava i po nekoliko sati dnevno, te da uz mnoge učenike roditelji cijelo vrijeme trebaju sjediti i rješavati domaću zadaću zajedno s njima. Smatram to izuzetno lošim! Sjedenjem pored djeteta i zajedničkim rješavanjem zadaće roditelj ne uči dijete samostalnosti. Od njega stvara roba koji domaću zadaću piše samo zato što mora, a dijete (učenik) od nje očekuje da bude takva da što manje treba razmišljati.

Kada su u pitanju zadaci koji od učenika zahtijevaju snalaženje i traženje informacija pomoću medija, oni se u tome ne znaju snaći. Vjerojatno je tako jer očekuju da će im roditelji pružiti sve potrebne informacije i umjesto njih istraživati. Dokazalo se da roditelji to rade. Umjesto da upute svoju djecu na istraživanje, oni umjesto njih rade istraživačke zadatke, projekte i sl. Učenici nisu kompetentni služiti se medijima kako bi pronašli potrebne informacije jer to ne rade često. Većina roditelja želi da djeca budu samostalnija u pisanju domaće zadaće, no svojim stavovima i ponašanjem im ne pružaju šansu da to postanu.

Smatram kako bi roditelj svoje dijete trebao uputiti u samostalno rješavanje domaće zadaće i po potrebi mu objasniti nešto što ne razumije. Nikako se ne bih složila da je dobro uz dijete rješavati domaću zadaću. Roditeljeva je dužnost da ju provjeri, a ne da ju riješi.

Tijekom nastave na daljinu, koja je uvedena zbog pandemije koronavirusa, od učenika se tražilo da se koriste medijima više nego što se to od njih tražilo u školi, prije nastave na daljinu. To je više pogodilo roditelje nego učenike, jer su upravo oni ti koju su se trebali više truditi. Djeca su znala vrlo malo o medijima i korištenju njima u edukativne svrhe, dok su se roditelji osjećali kompetentnima u korištenju medijima. Potreba za korištenjem tehnologije koju nemaju stvarala je problem, no samo manjem broju ispitanika.

Također, nakon što je uvedena nastava na daljinu, učenici su postali preopterećeni količinom zadataka koje trebaju izvršavati. Vjerujem da zadaci nisu bili problem, već upravo njihova nekompetentnost za snalaženjem u novim situacijama.

Mnogo roditelja smatra kako njihova djeca ne bi mogla samostalno riješiti domaću zadaću, što je velik problem, iako je možda još veći problem to što domaću zadaću svoje djece ponekad ne znaju riješiti niti oni sami.

7. ZAKLJUČAK

Nakon provedenog istraživanja potvrđujem vlastite stavove i zaključujem da stvaramo generacije učenika koji nisu samostalni u pisanju domaće zadaće. Prije 15-ak godina, kad sam pohađala osnovnu školu nikad nisam s roditeljima rješavala domaću zadaću. Moja ju je majka samo provjerila i uputila me na ispravljanje eventualnih grešaka. Tako je bilo s većinom učenika u to doba. Osobno smatram kako je to jedino ispravno. Vjerujem da sjedenjem uz dijete i zajedničkim rješavanjem domaće zadaće on postaje nesamostalna osoba i razvija se u učenika i osobu koja će za mnoge stvari trebati tuđu pomoć. Smatram osobnim neuspjehom učitelja to da njegov učenik često ne zna samostalno riješiti domaću zadaću.

Domaća bi zadaća trebala služiti ponavljanju već naučenog, a ne učenju. Ne bi trebala sličiti instrukcijama. Ona bi trebala takva da ju svaki učenik, uz eventualne male upute i ispravke roditelja može riješiti samostalno.

Domaća je zadaća navika koja služi stvaranju osjećaja odgovornosti, truda i u konačnici nagrade za uloženi trud. Kako će učenik razviti osjećaj odgovornosti ako neće domaću zadaću rješavati sam, već će to raditi kada roditelj sjedne pored njega i navodi ga na sve što treba napraviti? Kako će učenik dobiti intrinzičnu motivaciju za rješavanjem domaće zadaće ako mu pohvala ili ocjena neće značiti ništa, jer je pola domaće zadaće riješila majka, a drugu polovicu učenik pod prisilom, tako što ga je majka navodila na svako rješenje?

Kao buduća učiteljica želim istaknuti kako ću se truditi roditeljima naglašavati važnost učenikovog samostalnog pisanja domaće zadaće, a to ću uspjeti zadavanjem takve domaće zadaće koju učenik znati riješiti i imati volju za njezinim rješavanjem.

LITERATURA

1. Bogнар, L., Matijeвић, M. (2002). *Didaktika, II. Izmijenjeno izdanje*. Zagreb: Školska knjiga
2. Canter, L. i Hausner, L. (2002). *Domaća zadaća bez suza - priručnik za roditelje: kako motivirati dijete da napiše domaću zadaću i postigne uspjehu školi*. Zagreb: Naklada Kosinj.
3. Cooper, H. (1989). Synthesis of Research on Homework. *Educational Leadership*, 47.
4. Cooper, H. (2007). *The battle over homework: Common ground for administrators, teachers, and parents*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
5. Cooper, H., Lindsay, J. J., Nye, B. (2000). Homework in the home: How student, family, and parenting-style differences relate to the homework process. *Contemporary Educational Psychology*, 25, 464-487.
6. Desimone, L. (1999). Linking parental involvement with student achievement: Do race and income matter? *The Journal of Educational Research*, 93, 11-30
7. Dumont, H., Trautwein, U., Nagy, G., Nagengast, B. (2014). : Quality of Parental Homework Involvement: Predictors and Reciprocal Relations With Academic Functioning in the Reading Domain, *Journal of Educational Psychology*: 106 (1/2014), 144-161
8. Epstein, J. L. (1986). Parents' reactions to teacher practices of parent involvement. *The Elementary School Journal*: 86, 277-294.
9. Hoover-Dempsey, K. V., Bassler, O. C, & Burow, R. (1995). Parents' reported involvement in students' homework: Strategies and practices. *The Elementary School Journal*, 95, 435-450.
10. Hoover-Dempsey, K. V., & Sandier, H. M. (1997). Why do parents become involved in their children's education? *Review of Educational Research*, 67, 3-42
11. Jelavić, F. (2008). *Didaktika*. Zagreb: Naklada Slap

12. Jurčić, M. i Klasnić, I. (2014). Domaća zadaća - dopuna školskom učenju i odgojnosti učenika. M. Orel (Ur.), *Sodobni pristopi poučevanja prihajajočih generacij* (str. 231-247). Ljubljana: EDUvision.
13. Ministarstvo znanosti i obrazovanja (2020) Upitnik o izvođenju nastave na daljinu u periodu 16.3.2020. do 2.4.2020. (<https://mzo.gov.hr/UserDocsImages//dokumenti/SkolaZaZivot//Upitnik%20o%20izvodenju%20nastave%20na%20daljinu%20u%20periodu%20od%2016.3.2020.%20do%202.4.2020..pdf>, 13.6.2020)
14. Ng, F. F.-Y., Kenney-Benson, G. A., & Pomerantz, E. M. (2004). Children's achievement moderates the effects of mothers' use of control and autonomy support. *Child Development, 75*, 764-780
15. Pintarić, M. (2014). *Ulaganje truda u izvršavanje domaće zadaće iz matematike (Diplomski rad)*. Zagreb.
16. Pocek, I. (2019). *Mišljenja učitelja osnovnog obrazovanja o domaćoj zadaći* (diplomski rad).
17. Poljak, V. (1990). *Didaktika*. Zagreb: Školska knjiga
18. Pomerantz, E. M., Wang, Q., & Ng, F. F.-Y. (2005). Mothers' affect in the homework context: The importance of staying positive. *Developmental Psychology, 41*, 414-427
19. Pravilnik o načinima, postupcima i elementima vrednovanja učenika u osnovnoj i srednjoj školi (NN 112/10): https://narodne-novine.nn.hr/clanci/sluzbeni/2010_09_112_2973.html (12.6.2020.)
20. Sekulić Erić, I. (2019). *Priručnik za polaganje stručnog ispita pripravnika u osnovnim i srednjim školama*. Zagreb: Zadržna štamp
21. Sokol, S. (2005). Svrha domaćih zadaća u osnovnoj školi. *Život i škola, 13*(1/2005.), 106-117.
22. Sokol, S., Vrboši, V. (2013). Home work – the exception and not the rule. *Život i škola, 29* (1/2013.), 79. – 93.
23. Trautwein, U., Köller, O. (2003). The relationship between homework and achievement – Still much of a mystery. *Educational Psychology Review, 15*, 115-145.

24. Trautwein, U., Liidtkke, O., Schnyder, I., & Niggli, A. (2006). Predicting homework effort: Support for a domain-specific, multilevel homework model. *Journal of Educational Psychology, 98*, 438-456
25. Trautwein, U., Niggli, A., Schnyder, I., & Ludtke, O. (2009). Betweenteacher differences in homework assignments and the development of students' homework effort, homework emotions, and achievement. *Journal of Educational Psychology, 101*, 176-189
26. Wild, E., & Gerber, J. (2007). Charakteristika und Determinanten der Hausaufgabenpraxis in Deutschland von der vierten zur siebten Klassenstufe. *Zeitschrift für Erziehungswissenschaft, 10*, 356-380
27. Wild, E., & Remy, K. (2002). Quantität und Qualität der elterlichen Hausaufgabenbetreuung von Drittklässlern in Mathematik. *Zeitschrift für Pädagogik, 45* (Suppl.), 276-290

PRILOZI

Prilog 1: Anketni upitnik

Uloga roditelja u pisanju domaće zadaće

Ovaj je anonimni upitnik kreirala Lea Munđer, studentica Učiteljskog fakulteta u Čakovcu, u svrhu pisanja diplomskog rada.

Cilj je saznati jesu li učenici preopterećeni količinom domaće zadaće, koliku i kakvu pomoć roditelja pri pisanju domaće zadaće trebaju, jesu li dodatno opterećeni domaćom zadaćom od kad je uvedena nastava na daljinu te koliko su oni sami i njihovi roditelji sposobni i u mogućnosti pronalaziti informacije koristeći razne medije.

Unaprijed Vam hvala na ispunjavanju ovog upitnika.

*Obavezno

Uputa

Odaberite jedan od ponuđenih odgovora.

1. Vaš spol: *

M

Ž

2. Spol Vašeg djeteta: *

M

Ž

3. Koji razred Vaše dijete pohađa? *

1.

2.

3.

4.

4. Dobiva li Vaše dijete svaki dan domaću zadaću? *

Da

Ne

5. Koji roditelj Vašem djetetu češće pomaže u pisanju domaće zadaće? *

Majka

Otac

Oboje podjednako

Nitko

6. Smatrate li da istraživačke zadatke više rade roditelji nego učenici? *

Da

Ne

7. Biste li voljeli da je Vaše dijete samostalnije u pisanju domaće zadaće? *

Da

Ne

Uputa

Sljedeća se pitanja odnose na Vas ili na ostale ukućane koji pomažu Vašem djetetu
u pisanju domaće zadaće.

Odaberite jedan od ponuđenih odgovora.

8. Koliko ste prosječno sati dnevno provodili pomažući svome djetetu pri pisanju
domaće zadaće prije nego što je uvedena nastava na daljinu? *

Manje od 1 sat.

1 sat.

2 sata.

3 sata.

Više od 3 sata.

9. Koliko prosječno sati dnevno provedete pomažući svome djetetu pri pisanju domaće zadaće od kad je uvedena nastava na daljinu? *

Manje od 1 sat.

1 sat.

2 sata.

3 sata.

Više od 3 sata.

10. Kako ste prije uvođenja nastave na daljinu pomagali svome djetetu pri pisanju domaće zadaće? *

Cijelo smo vrijeme zajedno pisali domaću zadaću.

Objasnila/objasnio sam svome djetetu kad nešto nije razumjelo i uputila/uputio ga da dalje pokuša samo.

Samo sam provjerila/provjerio domaću zadaću koju je moje dijete napisalo.

Nisam pomagala/pomagao svome djetetu ništa vezano uz domaću zadaću.

11. Kako pomažete svome djetetu pri pisanju domaće zadaće od kad je uvedena nastava na daljinu? *

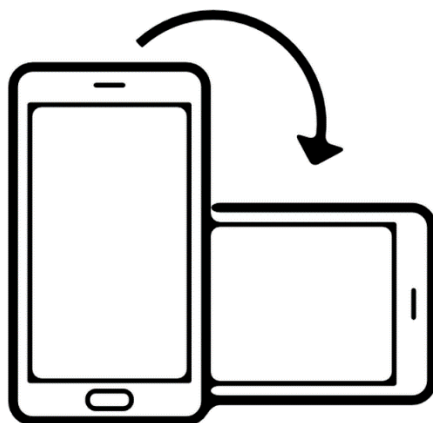
Cijelo vrijeme zajedno pišemo domaću zadaću.

Objasnim svome djetetu kad nešto ne razumije i uputim ga da dalje pokuša samo.

Samo provjerim domaću zadaću koju je moje dijete napisalo.

Ne pomažem svome djetetu ništa vezano uz domaću zadaću.

Zaokrenite zaslon ukoliko upitnik ispunjavate na mobilnom telefonu kako biste vidjeli ponuđene odgovore na sljedeća pitanja.

Uputa

Pažljivo pročitatite navedenu tvrdnju, a zatim označite u kojoj se mjeri slažete s njom.

*

uopće se ne slažem

ne slažem se

ne mogu se odlučiti

slažem se

u potpunosti se slažem

12. Moje je dijete sposobno služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće i u tome NE TREBA POMOĆ roditelja.

13. Uvijek znam pomoći i objasniti svome djetetu domaću zadaću.

14. Sposoban/sposobna sam služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće svoga djeteta.

15. Moje bi dijete bez problema napisalo domaću zadaću kad mu ne bih bio/ bila u mogućnosti pomoći.

12. Moje je dijete sposobno služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće i u tome NE TREBA POMOĆ roditelja.

13. Uvijek znam pomoći i objasniti svome djetetu domaću zadaću.

14. Sposoban/sposobna sam služeći se medijima potražiti odgovore i objašnjenja za školske zadatke, projekte, istraživanja i zadaće svoga djeteta.

15. Moje bi dijete bez problema napisalo domaću zadaću kad mu ne bih bio/ bila u mogućnosti pomoći.

Uputa

Pažljivo pročitajte navedenu tvrdnju, a zatim označite koliko se često možete poistovjetiti s njom.

*

nikad

rijetko

ponekad

često

uvijek

16. Moje dijete dobiva domaću zadaću koju niti sam/sama ne znam riješiti.

17. Prije uvođenja nastave na daljinu, moje je dijete bilo preopterećeno količinom domaće zadaće.

18. Moje je dijete, nakon uvođenja nastave na daljinu, preopterećeno količinom domaće zadaće.

19. Prije uvođenja nastave na daljinu, moje je dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije trebalo pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel)

20. Nakon uvođenja nastave na daljinu, moje dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije treba pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel)

21. Mojem je djetetu teško ispunjavati sve obaveze nastave na daljinu jer kod kuće nema svu potrebnu tehnologiju (računalo/tablet/mobitel/Internet/pisač,...)

22. Kad moje dijete za domaću zadaću dobije istražiti nešto pomoću medija, to radim ja, a ne moje dijete.
16. Moje dijete dobiva domaću zadaću koju niti sam/sama ne znam riješiti.
17. Prije uvođenja nastave na daljinu, moje je dijete bilo preopterećeno količinom domaće zadaće.
18. Moje je dijete, nakon uvođenja nastave na daljinu, preopterećeno količinom domaće zadaće.
19. Prije uvođenja nastave na daljinu, moje je dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije trebalo pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel)
20. Nakon uvođenja nastave na daljinu, moje dijete prilikom pisanja domaće zadaće informacije treba pronaći pomoću medija (radio, televizija, novine, Internet, računalo, mobitel)
21. Mojem je djetetu teško ispunjavati sve obaveze nastave na daljinu jer kod kuće nema svu potrebnu tehnologiju (računalo/tablet/mobitel/Internet/pisač,...)
22. Kad moje dijete za domaću zadaću dobije istražiti nešto pomoću medija, to radim ja, a ne moje dijete.

KRATKA BIOGRAFSKA BILJEŠKA

Lea Munder rođena je 28.8.1996. godine u Zagrebu. Djetinjstvo je provela u Stubičkim Toplicama i Donjoj Stubici. Pohađala je Osnovnu školu Donja Stubica, nakon koje je upisala Opću gimnaziju u Oroslavju. Nakon završetka srednje škole i uspjeha na državnoj maturi, 2015. godine upisala je Učiteljski fakultet u Čakovcu. Studirajući na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu – odsjek Čakovec, modul Hrvatski jezik, savjesno je obavljala studentske obaveze i svaku godinu završila u roku. Završila je i tečaj Hrvatskog znakovnog jezika koji je trajao 4 semestra. Unatoč studentskim obavezama, radila je razne studentske poslove, trenirala te predavala engleski jezik u školi stranih jezika predškolskoj djeci. Nakon završenog dosadašnjeg obrazovanja posjeduje razne vještine i kompetencije, a planira se nastaviti obrazovati na poslijediplomskom studiju.

IZJAVA O SAMOSTALNOJ IZRADI RADA

Izjava

Ja, Lea Munder, vlastoručnim potpisom potvrđujem da sam samostalno izradila diplomski rad pod nazivom „*Uloga roditelja u pisanju domaće zadaće*“. Prilikom pisanja rada korištena je navedena literatura te znanje koje sam stekla studirajući na Učiteljskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Navedeno istraživanje provela sam na temelju upitnika kojeg sam samostalno kreirala.

Prilikom pisanja diplomskog rada, mentor doc.dr.sc. Tomislav Topolovčan bio bi je na raspolaganju za sva pitanja i nedoumice.

Lea Munder